

Turul munkatáborokban folyó komoly, nemzetépítő munkával, azonban most ennél sokkal célszerűbb megoldást fogunk keresztülvinni. Ugyanis eddig kizárólag egyetemista, főiskolás, de legalábbis érettségizett ifjaktól álló munkatáborokat rendeztünk, amin más nem vehetett részt. Ez azonban a munkanélküliekben bővelkedő Ruszinföldön nem volna célszerű, és ezért most olyan munkatábor keretében oldjuk meg az építkezést, ahol a főleg ruszinföldi, de amennyiben szükséges, más vidékek munkanélküliei is, rendes munkabérért végzik a munkát, s nekik segítenek az önként és önzetlenül dolgozó magyar főiskolás és egyetemista ifjak. Ezzel a cselekedetünkkel is be akarjuk bizonyítani, hogy a Turul Szövetség nem üres szólamokkal, hanem komoly tettekkel akar és tud is részt venni az új, szociális és boldog Nagymagyarország felépítésében – fejezte be nyilatkozatát a szegedi kerület sajtóalvezére.

Mi is örömmel üdvözljük a Turulnak azt az akcióját, és reméljük, hogy a szegedi fiatalság sem fog elmaradni ebből a munkatáborból, mert a lehetősége éppen úgy meg van erre, mint más vidékek ifjúságának, s szegény is volna, ha éppen annak a városnak ifjúsága marad ki, amely várost a magyar nemzeti újjáéledés bölcsőjének neveznek!

Szegedi Napló XV. (1939) április 26. 5. oldal

469. Szünetelt pénteken a tanítás a szegedi egyetemen

A Turul Szövetség szegedi kerületi vezérsége azzal a kérelemmel fordult az egyetem rektorához és a főiskola igazgatójához, hogy pénteken a Turul Szövetség Fővezérsége által a kormánynak átnyújtandó, az ifjúságnak a zsidótörvényjavaslat eredeti szövegéhez való ragaszkodását kifejezésre juttató memorandum átadása alkalmával a rektor szünnapot engedélyezzen, hogy ezáltal a néma tüntetés révén az ifjúságnak a memorandummal való együttérzése kifejezésre juthasson. Az egyetem rektora teljesítette az ifjúság kérését, és az egész pénteki napon szünetelt a szegedi egyetemen az előadás.

Az előadások helyett a Turul Szövetség ismertette tagjai előtt a zsidótörvény jelentőségét és az egész zsidótörvény mai állását. Az ifjúsági egyesületek vezetői küldöttségileg megjelentek a rektornál és átnyújtották a köszönetüket kifejező levelet és a szegedi ifjúsági egyesületek vezetőinek memorandumát azzal a kérelemmel, hogy az továbbítsa a kultuszminiszterhez.

Dr. Ereky István rektor megköszönve az ifjúság háláját, biztosította a küldöttséget vezető Turul kerületi vezérségét, hogy az általa engedélyezett néma tüntetés zavartalan lefolyásáról jelentést tesz a miniszternek, és felterjeszti a Turul által készített, és a többi egyesületek vezetősége által is aláírt memorandumot, amelyben köszönetet mondanak azoknak a kormányférfiaknak, akik a törvényjavaslatot megalkották, másrészt annak a képviselőházi elfogadását keresztülvitték.

– Mély tisztelettel felkérjük Kegyelmes Urunkat – mondja a memorandum – kegyeskedjék a szegedi ifjúságnak szeretettel párosult ragaszkodását a m. kir. kormánynak tudomására hozni, s egyben kívánjuk, hogy nehéz és fáradságos munkálkodásuk, a Mindenható Isten segédelmével, szeretett Magyar Hazánk magyarrá tételével végződjön.

Szegedi Napló XV. (1939) április 29. 3. oldal

470. Milyen az élet az egyetemi munkatáborban?

A legelső magyar munkatáborokat 1935 év nyarán a Turul Szövetség és a sárospataki ősi kollégium szervezte. A Turul önkéntes munkatábora Magyarcsanád határában a Maros csigai gátjait javította. A sárospataki ifjúság egy erdei út építését kezdte meg. 1936. év nyarán a sárospatakiak folytatták az útépítést, a Turul pedig már öt munkatábort állított fel, közöttük az első magyar női munkatábort is. Ezen lelkes kezdeményezések eredményeként a vallás- és közoktatásügyi miniszter 1937. év április végén elrendelte az Egyetemi Önkéntes Munkatáborok felállítását, és azok megszervezésével az egyidejűleg felállított főparancsnokságot megbízta. A miniszteri rendelet a munkatáborokba való felvételt korlátozta, és így 1937-ben csak a Magyar Nemzeti Diákszövetségbe tartozó önként jelentkező főiskolás tagjai voltak felvehetőek.

A főparancsnokság július hó 1-jétől szeptember hó végéig 4-4 heti időtartamra 14 férfi és 2 női munkatábort szervezett, közel 600 résztvevővel. Az önkéntes munkaszolgálatosok sátrakban voltak elhelyezve és a bőséges ételmezésen kívül munkaruhát is kaptak. Munkaeszközökről az illetékes közületek gondoskodnak. A résztvevők tekintélyes hányada két, sőt három munkatábort is végigszolgált.

Az 1937. évi főiskolai munkatáborok által végzett valamennyi munka hosszú évek óta várt az elvégzésre, ennek elmulasztása évről-évre visszatérő károkat okozott, de költségvetési fedezet híján a közületek mit sem tehettek. A munkaszolgálatosok önzetlen munkavégzése oldotta meg problémájukat.

1938-ban a vallás- és közoktatásügyi miniszter szélesebb alapot biztosított a toborzásnak, és a munkatáborokat az egész magyar főiskolai ifjúság számára megnyitotta. A munkaszolgálatosok számára különféle kedvezményeket és előjogokat biztosított, de az esetleg előforduló súlyosabb fegyelmezetlenségek megtorlására kellő szankciókat is szabott. Lényegesen fejlődést jelentett, hogy a munkaszolgálatosok felszerelése nagyfokú kiegészítést nyert, és elhelyezésük 12 személyes fabarakkokban történhetett. A munkaszolgálatosok naponta 20 fillér zsebpénzt kaptak, míg a továbbszolgálók és a különböző fokozatú parancsnoki beosztásúak napi 1,30 P-ig terjedő szolgálati pótdíjban is részesültek. Az egyes munkatáborok 6-7 hétre szerveztettek. A férfi munkatábor állománya 57 fő volt, mely két rajos szakaszra és parancsnoki törzsre tagozódott. A női munkatábor létszáma 30 fő volt, egy szakasszal és a parancsnoki törzsszel.